

Sygn. akt IV KZ 31/20

## POSTANOWIENIE

Dnia 11 sierpnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie **A. K.**

skazanego z art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 11 sierpnia 2020 r.

zażalenia obrońcy skazanego

na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału XXIII Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w K.

z dnia 2 czerwca 2020 r., sygn. akt XXIII Ka (...)

w przedmiocie odmowy przyjęcia kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 27 września 2019 r. sygn. akt XXIII Ka [...]

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 3 k.p.k.

### **p o s t a n o w i ł:**

**zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.**

### UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 2 czerwca 2020 r. Przewodniczący Wydziału XXIII Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w K. odmówił przyjęcia kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego A. K. od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 27 września 2019 r., w sprawie o sygn. XXIII (...). Na powyższe postanowienie zażalenie złożył obrońca skazanego zarzucając orzeczeniu: „*naruszenie przepisów postępowania, a to art. 530 § 2 k.p.k. poprzez jego wadliwe zastosowanie i bezpodstawną odmowę przyjęcia kasacji w oparciu o błędne postanowienie Sądu Okręgowego w K. z dnia 4 marca 2020 r. sygn. akt XX III Ka (...) odmawiające zwolnienia skazanego w całości od opłaty od kasacji i zawierającego błędną ocenę jego*

*sytuacji majątkowej polegającą na uznaniu przez sąd II instancji, iż z uwagi na osiągnięte dochody z tytułu wynajmu mieszkania, uiszczenie 100 zł tytułem opłat od kasacji należy w zakresie możliwości finansowych”.*

Podnosząc powyższe obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego zarządzenia i przyjęcie kasacji obrońcy skazanego do rozpoznania po uprzedniej zmianie postanowienia z dnia 4 marca 2020 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie obrońcy skazanego nie zasługuje na uwzględnienie. Argumenty podniesione w zażaleniu obrońcy nie są trafne. Słusznie natomiast skarżący postrzega możliwość zakwestionowania prawidłowości odmownej decyzji sądu odwoławczego w przedmiocie zwolnienia skazanego od opłaty (art. 528 § 1 k.p.k.) w zażaleniu na zarządzenie o odmowie przyjęcia kasacji, skoro to zarządzenie jest efektem właśnie braku zwolnienia skazanego od pełnej opłaty od kasacji. Wprawdzie na samą decyzję o odmowie zwolnienia od opłaty nie przysługuje zażalenie (art. 528 § 1 pkt 1 k.p.k.), ale przepis art. 447 § 4 k.p.k. do którego odpowiedniego stosowania odsyła art. 528 § 2 k.p.k. umożliwia kwestionowanie tej decyzji w zażaleniu na zarządzenie wydanym na podstawie art. 530 § 2 k.p.k.

Dokonując zatem kontroli decyzji o zakresie zwolnienia od uiszczenia opłaty od kasacji stwierdzić należy, że jest ona trafna i oparta na prawidłowej analizie sytuacji majątkowej skazanego oraz zakresu możliwości uiszczenia opłaty od kasacji w kwocie 450 zł. Sąd odwoławczy zwolnił skazanego od opłaty od kasacji ponad kwotę 100 zł, a zatem, skazany nie musiał uiszczać kwoty 350 zł (pełna opłata od kasacji to 450 zł). Podstawą przekonania obrońcy o nadmiernej uciążliwości uiszczenia kwoty 100 zł (trzeba przyznać, że w realiach aktualnej sytuacji gospodarczej – kwoty dość nieznacznej, zważywszy przecież na to, że angażowana ma być w ten sposób najwyższa instancja sądowa w Polsce – poprzez wniesienie nadzwyczajnego środka zaskarżenia) pozostają wciąż te same okoliczności określające sytuację majątkową skazanego, które stały się powodem zwolnienia go przez sąd odwoławczy od znaczącej części opłaty. Te z kolei okoliczności, zdaniem Sądu Najwyższego, trafnie ocenił Sąd Okręgowy w K. w postanowieniu z dnia 4 marca 2020 r. wskazując prawidłowo na to, że skazany jest właścicielem dwóch mieszkań i osiąga określone dochody chociażby z najmu mieszkania (k. 247). Zasadnie sąd zwrócił uwagę, że wprawdzie skazany ponosi

obciążenia z innych tytułów (leczenie, kredyty hipoteczne, zobowiązania alimentacyjne), ale jego sytuacja nie uniemożliwia mu uiszczenie opłaty w kwocie 100 zł. Skoro jest skazany w stanie płacić inne obciążenia, to nie może zasadnie oczekiwać, iż winien być zupełnie zwolniony od opłaty od kasacji, nawet w tak małej kwocie (praktycznie 1/5 opłaty). Tej argumentacji nie są w stanie zanegować okoliczności wskazane w zażaleniu, w tym wskazanie na wysokość minimum socjalnego.

Co się zaś tyczy trafności już samej zaskarżonej decyzji, podnieść trzeba, że kwestionowane zarządzenie o odmowie przyjęcia kasacji wydane zostało z powodu nieuiszczenia wymaganej prawem opłaty oraz ponownym wezwaniu go do uiszczenia wymaganej jej części. Tymczasem bezspornie w tej sprawie skazany do czasu wydania zaskarżonego zarządzenia (także rozpoznania zażalenia), nie uiścił kwoty 100 zł stanowiącej jedynie część opłaty, o której mowa, pomimo tego, że w dniu 31 marca 2020 r. osobiście odebrał wezwanie do jej uiszczenia zgodnie z dyspozycją art. 120 § 1 k.p.k.

Z tych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.